

Arrest

nr. 291 767 van 12 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN WALLE *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2005.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 3 oktober 2021. Op 4 oktober 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 januari 2023 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 9 februari 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Jij verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Jij bent 17 jaar oud en je bent geboren in het dorp Lachai, in het district Shigal van de provincie Kunar. Je bent tot de derde graad naar school geweest, en hielp vervolgens je maternale oom op de velden. Jouw broer [N.] werkte van 2011 tot 2014 in de provincie Kandahar in het district Zharay als security guard voor de Amerikanen, tolkte soms voor hen en gaf hen informatie door. Nadat hij met dit werk stopte, verbleef je broer in een kamer in Chagasaray en werkte hij daar in de bazaar.

Zeven jaar geleden stierf je vader aan diabetes. Na de dood van je vader was je maternale oom verantwoordelijk voor je familie. De muur tussen jullie huizen werd afgebroken en jullie woonden bij hem. Ongeveer drie jaar geleden stierf ook je moeder aan kanker.

Omwille van het werk dat je broer had gedaan voor de Amerikanen, werd je broer bedreigd door de taliban, die hem wilden vermoorden. Ze stuurden hem een dreigbrief. Je broer sprak hierover met je maternale oom. Ze besloten dat je broer het land moest verlaten en je broer zei tegen jou om mee te komen. Hij vroeg je naar Chagasaray te komen. Je broer regelde hierop jullie vertrek uit Afghanistan en jullie verlieten hierop samen Afghanistan, ongeveer een maand voor de machtsovername door de taliban. 's Nachts moesten jullie de grens met Iran oversteken, maar de Iraanse politie begon op jullie te schieten, waarop iedereen begon weg te lopen en jij je broer kwijtraakte. Jij zette vervolgens je reis verder en reisde naar België waar je een verzoek om internationale bescherming indiende op 4 oktober 2021.

Ter staving van je verzoek legde je volgende documenten neer: de taskera van je maternale oom en de taskera van je broer, een vaccinatiekaart, twee werkdocumenten en foto's van je broer, een foto van jezelf en een dreigbrief van de taliban. Je voogd legt eveneens een gedeelte van een EUAA-rapport neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit de beschikbare informatie (https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Taraging_of_individuals.pdf, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalt aan dat jouw broer werd gezocht door de taliban, daarom het land ontvluchtte en vermist raakte aan de grens met Iran. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen hierover.

Om te beginnen dient erop gewezen te worden dat jouw verklaringen over je problemen uiterst beperkt zijn. Je weet weliswaar dat de problemen van je broer te wijten zijn aan zijn job, maar weet verder niets meer te zeggen dan dat de taliban je broer wilden hebben, en je sinds twee dagen voor je persoonlijk onderhoud weet dat er hem een dreigbrief werd gestuurd (CGVS, p. 18). Je geeft eerst nog aan helemaal niet te weten wat er in de brief staat, maar stelt vervolgens toch dat je oom zou hebben gezegd dat in die brief een bedreiging staat waarin gezegd wordt dat ze je broer willen hebben (CGVS, p. 22). Waar jij bovendien nog stelt dat de problemen begonnen met de dreigbrief die de taliban stuurden, en je broer geen eerdere problemen kende met de taliban (CGVS, p. 18, p. 21), valt er in de brief te lezen dat deze brief de tweede waarschuwing is die de taliban je broer geeft (document 4). Dat je hier helemaal niets over blijkt te weten, terwijl je in contact staat met je oom en hij je wel vertelde over de dreigbrief en je deze brief ook bezorgde, is niet aannemelijk. Dat je bovendien ook nooit blijkt gevraagd te hebben naar wat jullie problemen juist zijn, terwijl dit de redenen zijn waardoor je het land hebt moeten verlaten, is zeer

bevreemdend en ondermijnt je geloofwaardigheid nog verder (CGVS, p. 23). Je voogd argumenteert in zijn opmerkingen tijdens het persoonlijk onderhoud en in de opmerkingen die hij bezorgt aan het CGVS op 28 januari 2023 dat er geen te hoge verwachtingen mogen zijn voor jou, als niet-begeleide minderjarige, omdat sommige informatie je niet wordt verteld door je familie en kinderen niet altijd begrijpen waarom deze informatie nodig is, en dat zij, ook na uitleg van de advocaat en voogd niet begrijpen welke verplichting zij hebben om het aan familie te vragen (CGVS, p. 24). Hierbij dient er toch eerst op gewezen te worden dat het aan jou, ook als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming, toekomt om aannemelijk en volledige verklaringen af te leggen over je problemen, en je hier niet in slaagt. Bovendien blijkt je weldegelijk met je familie gepraat te hebben over je problemen, je legt immers een dreigbrief neer die jou door je oom zou zijn bezorgd. Zoals supra reeds gesteld is het dan ook niet aannemelijk dat je verder niets kan vertellen over je problemen.

Daarbij stel je de feiten anders voor tijdens je interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Daar verklaar je namelijk dat de taliban via de moskee aan de dorpsgenoten zeiden dat de mensen die werkten voor de buitenlanders, moesten stoppen met hun werk en ze anders gedood zouden worden, waarop je broer tegen jou zou hebben gezegd dat jullie zouden vertrekken (DVZ verklaring, p. 2, punt 5). Hierover verklaar je helemaal niets tijdens je persoonlijk onderhoud. Er wordt je nochtans expliciet gevraagd wat er dan juist gebeurd is, of de taliban iemand hebben bedreigd, of de taliban tegen iemand gezegd hebben dat ze je broer wilden vermoorden, maar je blijft enkel vertellen over de dreigbrief die zou zijn gestuurd. Ook wanneer je nog eens expliciet ter bevestiging wordt gevraagd of er buiten de brief die jullie kregen de taliban nooit gezegd hebben dat jouw broer, of mensen die werkten voor de overheid, of samenwerkten met de buitenlanders of Amerikanen problemen zouden krijgen, herhaal je dat dat ze tegen niemand iets gezegd hebben. Bovendien zou je maar sinds twee dagen voor je persoonlijk onderhoud weten van de dreigbrief die naar je broer zou zijn gestuurd. Gevraagd wat je voordien dan wist, stel je slechts geweten te hebben dat je broer voor de Amerikanen werkte en de taliban hem wilden doden en jullie daarom vertrokken zijn (CGVS, p. 21). Het is dan wel heel vreemd dat je tijdens je interview bij DVZ wel meer vertelde. Dat er in de opmerkingen bij je persoonlijk onderhoud die je voogd op 28 januari 2023 aan het CGVS bezorgt nog te lezen valt dat iemand uit jouw regio je had gezegd om over de verklaringen in de moskee te praten, en jij, als niet-begeleide minderjarige vluchteling zeer beïnvloedbaar bent door leden van je gemeenschap, en je dit daarom tijdens je eerste interview hebt gezegd, en je tijdens je persoonlijk onderhoud ook gezegd hebt dat je fouten hebt gemaakt tijdens je eerste interview, kan niet meer overtuigen. Je verklaart tijdens je persoonlijk onderhoud inderdaad dat er moeilijkheden waren tijdens je interview bij DVZ, maar zegt eerst dat de tolk een paar fouten heeft gemaakt, wat heel wat anders is dan dat jij er iets anders zou hebben gezegd, en je wordt meerdere keren gevraagd wat deze fouten dan waren en stelt hier nog niets over, evenmin vermeldt je voogd hier iets van die ook de kans kreeg om te praten over het eerste interview bij DVZ (CGVS, p. 4). Ook geconfronteerd met je verklaringen bij DVZ, laat je het na hier dan ook iets van te zeggen. Geconfronteerd met je verklaringen bij DVZ, geef je wel toe dat je er andere verklaringen hebt afgelegd, maar stel je gewoon weg dat je je vergist hebt. Ook wanneer je gevraagd werd om beter uit te leggen hoe je je over zoiets kan vergissen, stel je gewoonweg dat je niet jezelf was, maar vermeldt je niets over iemand die je zou gezegd hebben om iets anders te vertellen bij DVZ (CGVS, p. 21-22). De opmerkingen hierover bij en na je persoonlijk onderhoud kunnen dan ook niet langer overtuigen.

Het is verder ook vreemd dat mensen in je dorp op de hoogte waren van het werk dat je broer had gedaan en dat hij al sinds 2014 gestopt zou zijn met dit werk, maar slechts problemen kende in juli 2021. Erop gewezen dat het vreemd is dat je broer nooit eerder problemen kende, poneer je dat hij vaak in de bazaar was om te werken en ze daarom niet wisten over zijn job (CGVS, p. 20). Nochtans vertelde je eerder dat de mensen in het dorp op de hoogte waren van zijn job, want dat je broer het vertelde tegen zijn vrienden die het op hun beurt doorvertelden aan hun vaders (CGVS, p. 14). Dat hij dan nooit eerder iets van problemen kende met de taliban, is zeer eigenaardig te noemen. Waar je voogd in de opmerkingen die hij aan het CGVS bezorgt op 28 januari 2023, nog stelt dat jou hier het voordeel van de twijfel moet worden toegekend omdat ook na zeven jaar iemand nog als een ongelovig persoon kan worden beschouwd, zeker nu de taliban aan de macht is, dient erop gewezen te worden dat uit jouw verklaringen ook blijkt dat je broer sinds 2014 ook een of twee keer per maand terugkeerde naar je dorp vanuit Chagasaray, en het dan toch zeer eigenaardig blijft dat hij nooit iets van problemen met de taliban zou hebben gekend (CGVS, p. 13). Gevraagd naar de situatie in je regio, verklaar je ook nog dat mensen die voor de overheid werkten weldegelijk werden lastiggevallen. Gevraagd naar incidenten waar je weet van hebt, kan je echter verder niets vertellen, en denk je slechts dat er misschien ook brieven naar andere mensen zijn gestuurd en die misschien ook gevlucht zijn (CGVS, p. 19). Dat je echter eerst stelt dat mensen voor de overheid in jouw regio werden lastiggevallen, en je vervolgens slechts kan verwijzen naar de situatie van je broer is opnieuw bevreemdend.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de problemen van jouw broer toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan. Immers, door

het niet aannemelijk maken van de problemen die je broer zou hebben gehad, maak je ook niet aannemelijk dat jij hierdoor samen met je broer Afghanistan verliet en hij hieropvolgend vermist raakte aan de grens met Iran. Je geeft bijgevolg dan ook helemaal geen zicht op de situatie waarin je broer zich bevindt. Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat je verklaart aan het proberen te zijn een tracing onderzoek op te starten voor het terugvinden van je broer (CGVS, p. 15). Het louter opstarten van zo'n tracing kan echter niet dienen als bewijs dat je broer daadwerkelijk vermist zou zijn.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij slaagt er echter niet in dit aannemelijk te maken (cfr. supra). Het loutere feit dat jij een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan jij a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Ook wat betreft de huidige situatie van jouw familieleden overtuigen jouw verklaringen niet.

Er wordt je gevraagd concreet te vertellen welke problemen je familie nog had na je vertrek, waarop je slechts stelt dat je oom in het dorp door andere mensen beledigd werd. Nog eens expliciet gevraagd of er buiten deze beledigingen nog andere zaken gebeurden, stel je dat er misschien ook andere problemen zijn geweest, je gesproken hebt met je maternale oom, hij je gezegd had dat het goed ging met iedereen, en als ze je meer informatie gegeven zouden hebben, ze je dit al gezegd zouden hebben (CGVS, p. 22-23). Aan het begin van je persoonlijk onderhoud werd er echter ook gevraagd naar hoe het gaat met je familie, waarop je verklaart dat het niet goed gaat met je familie, ze beledigd worden door dorpelingen en ze ook worden lastiggevallen door de taliban (CGVS, p. 12). Erop gewezen dat je nu niets vermeldt van de taliban die je familie lastigvalt, poneer je dat je het al een keer gezegd hebt en dat voldoende is. Er werd je echter expliciet gevraagd om concreet te vertellen welke problemen je familie heeft, en er werd gevraagd of er nog andere zaken gebeurden dan beledigingen, dat je het dan nalaat te vermelden dat je familie ook werd lastig gevallen door de taliban, ondermijnt je geloofwaardigheid (CGVS, p. 22-23). Je wordt bovendien nogmaals gevraagd om concreet te vertellen wat er gebeurd is, en ook hierop blijft je antwoord uiterst beperkt en kom je niet verder dan te zeggen dat het alleen lastigvallen is enzo maar niemand geslagen is of meegenomen. Er moet je expliciet gevraagd worden wat lastigvallen betekent, voor je nog kan toevoegen dat je oom gevraagd werd om zijn neefjes te sturen (CGVS, p. 23). Dat je ook niet coherent bent over wat er met je familie gebeurd is en je verklaringen hierover bovendien uiterst beperkt zijn, ondermijnt je geloofwaardigheid nog verder. Dat in de opmerkingen die je voogd aan het CGVS bezorgt op 28 januari 2023 nog te lezen valt dat je toen er in het begin gevraagd werd naar je familie, en je zei dat ze werden lastiggevallen door de taliban (CGVS, p. 12), is een postfactum uitleg die niet langer meer kan overtuigen, zeker gezien je uiteindelijk aangeeft dat de taliban wel degelijk nog zouden zijn komen vragen aan je oom om jullie naar hem te sturen (CGVS, p. 23).

Ten slotte dient nog te worden toegevoegd dat jij verklaart dat zowel je moeder en je vader zijn gestorven (CGVS, p. 9-10). Jij stelt echter ook dat vervolgens je maternale oom verantwoordelijk was voor jouw familie, en je vervolgens bij je maternale oom ging wonen, en de muur tussen jullie huizen werd weggehaald zodat jullie samen woonden. Ook je jongere broers wonen nog bij je oom en je verklaart dat hij voorzag in jullie levensonderhoud en hij degene was die dit deed omdat hij jullie goed kende (CGVS, p. 10-11). Bijgevolg kan er niet worden besloten dat jij bij terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen rekenen op een duurzaam netwerk, waardoor ook dit geen nood aan internationale bescherming in jouw hoofde kenbaar maakt.

De overige documenten die je neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. De taskera's van je oom en je broer zijn slechts een indicatie van hun identiteit en herkomst en dat geldt ook voor jouw vaccinatiekaart. De kopies van twee werkdocumenten van je broer hebben louter betrekking op zijn werk dat hij lang geleden zou uitgevoerd hebben. Verder leg je kopies van foto's van jou en je broer neer maar je bent niet in staat foto's van jullie samen neer te leggen omdat jullie geen gsm hadden (CGVS, p. 5). Jouw voogd argumenteert dat er een fysieke gelijkenis is maar dit volstaat niet als sluitend bewijs dat die persoon jouw broer zou zijn (E-mail voogd dd. 6 januari 2023). Aan foto's kan overigens weinig bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Supra werden reeds opmerkingen geformuleerd aangaande de dreigbrief die overigens geen enkele garantie biedt over de opsteller ervan. Eigenaardig genoeg lijkt het in de brief alsof de taliban zo slecht geïnformeerd zijn dat ze nog niet weten dat uw broer al sinds 2014 met dat werk gestopt is, aangezien ze in deze brief gedateerd op 29 juni 2021 nog steeds eisen dat hij zijn job verlaat. Er dient dan ook op gewezen te worden dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verspreid bij het verkrijgen van documenten. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Afgaanse documenten hebben daarom een zeer beperkte

waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van diens asielrelaas. Het EUAA rapport neergelegd door je voogd, heeft slechts betrekking op de algemene situatie in Afghanistan, maar bevat geen informatie over jouw persoonlijke problemen.

De overige opmerkingen die je voogd bezorgt per e-mail aan het CGVS op 28 januari 2023 hebben verder geen betrekking op bovenstaande elementen en kunnen deze vaststellingen dan ook niet veranderen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDE registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief

waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat jij na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het

EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/>

administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en *EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (*EASO Afghanistan Country Focus* van januari 2022, *EUAA Afghanistan: Targeting of individuals* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, *EUAA Country Guidance Afghanistan* van april 2022, en *EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden

gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien breng jezelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke. Dat je voogd in zijn opmerkingen die hij op 28 januari 2023 aan het CGVS bezorgt, stelt dat je al een tijd in België bent en bent blootgesteld aan westerse waarden en westers gedrag, omdat je onder andere naar school gaat en je daarom het risico loopt wanneer je terugkeert naar conservatief ruraal gebied, is dan ook niet voldoende om aannemelijk te maken dat jij verwesterd bent of aanzien zal worden als verwesterd bij terugkeer naar jouw land.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/1, § 3 en § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij verwijst naar en citeert uit verschillende arresten van de Raad en rapporten met algemene landeninformatie. Ze stelt dat hieruit enkel valt vast te stellen dat er een voortdurend en ernstig gebrek is aan actuele, accurate, duidelijke, complete, evenwichtige, betrouwbare en zorgvuldig verkregen informatie waardoor onmogelijk een volledige, objectieve, zorgvuldige en grondige inschatting gemaakt kan worden van de huidige situatie in Afghanistan, in het bijzonder met betrekking tot bepaalde situaties en specifieke thema's. Daardoor is het in die situaties nog steeds niet duidelijk of er met zekerheid kan vastgesteld worden dat er geen nood is aan internationale bescherming.

2.3. Met betrekking tot de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar asielrelaas, stelt de verzoekende partij dat ze volhardt in haar verklaringen. Ze brengt vervolgens een uitgebreid betoog naar voor, waarbij ze verwijst naar verschillende arresten en een rapport van UNHCR, waarbij ze wil aantonen dat de commissaris-generaal haar beoordelingsbevoegdheid op een al te subjectieve wijze heeft uitgeoefend zonder daarvoor de objectieve elementen die in het administratief dossier aanwezig waren voldoende gewicht te geven. Hierdoor heeft de commissaris-generaal haar discretionaire appreciatiemarge overschreden. Ze stelt dat de commissaris-generaal niet afdoende rekening heeft gehouden met het feit dat ze minderjarig was, zowel op het moment van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot haar vertrek en haar effectieve vertrek, als op het moment van de afgelegde verklaringen en de bestreden beslissing, en de impact die de minderjarigheid heeft op zowel haar ervaringen zelf als de herinnering en de reproductie ervan. De commissaris-generaal heeft volgens haar ook bij de beoordeling nagelaten de elementen uit haar vluchtrelaas, die onbetwist zijn, het gepaste gewicht toe te kennen en heeft hij ervoor gekozen de elementen waarover onduidelijkheid bleef bestaan eenzijdig een negatieve interpretatie te geven. De commissaris-generaal miskent volgens haar ook dat ze wel degelijk aan haar bewijslast heeft voldaan terwijl hij zelf nalaat zijn deel van de gedeelde bewijslast op afdoende wijze in te lossen.

2.4. Ze wenst erop te wijzen dat de vervolgingsvrees die ze aanhaalt weldegelijk gegrond is. De objectieve vrees in haar hoofd bestaat er namelijk in dat ze als familielid van personen die bij de veiligheidsdiensten werkten onder de vorige Afghaanse regering, een profiel heeft dat door de taliban gevisieerd wordt. Ze meent dat de commissaris-generaal niet betwist dat haar broer bij de veiligheidsdiensten werkte voor de Amerikaanse bondgenoot van het vorige regime. Ze stelt dat de landeninformatie de risico's bevestigt voor personen die beschouwd kunnen worden als aanhangers van de voormalige Afghaanse regering zowel als hun familieleden. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten om haar stelling te onderbouwen.

2.5. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar verschillende arresten van de Raad waarbij ze het begrip verwestering, en de invulling ervan, verduidelijkt. Ze stelt dat wat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming omwille van een zekere vorm van (toegeschreven) verwestering nu *in casu* betreft, er duidelijk risicobepalende elementen in haar hoofd aanwezig zijn waardoor aangenomen kan worden dat ze niet alleen gepercipieerd zal worden als verwesterd maar ook dat ze omwille van haar langdurige verblijf in België niet meer in staat zal zijn om in geval van terugkeer naar Afghanistan, het spel te kunnen spelen en zich dus niet meer conform de heersende ultraconservatieve islamitische geloofsleer zal kunnen of willen gedragen. Ze voert aan dat de commissaris-generaal niet betwist dat ze slechts 15 jaar oud was op het moment dat ze Afghanistan verliet en intussen sinds al anderhalf jaar onafgebroken in België verblijft en ze vandaag nog maar 17 jaar oud is. Haar lang verblijf buiten Afghanistan, en in België, betekent in ieder geval dat ze geen enkele recente ervaring heeft met de huidige, door de taliban opgelegde regels die worden toegepast op basis van een uiterst strikte, ultraconservatieve interpretatie van de islam en de toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels. Bovendien is deze interpretatie nog steeds allerm minst duidelijk, worden deze regels zeer willekeurig opgelegd en toegepast en zijn ze onderhevig aan enorme rechtsonzekerheid. Ze meent dat individuele rechten en vrijheden, die nochtans het uitgangspunt zijn geweest van haar leven in Europa dan ook onbestaande en volledig illusionair zijn geworden. Haar erg jonge leeftijd waarop ze hier is aangekomen en haar lange verblijf in Europa impliceren volgens haar een noodzakelijke aanpassing en deelname aan en integratie in de Belgische samenleving en het sociaal leven tijdens een vormgevende periode in haar leven. Ze stelt dat ze verschillende stukken toevoegt om deze sociale en culturele aanpassing en integratie te onderbouwen. Ze voert aan dat deze stukken getuigen van haar opmerkelijke persoonlijke evolutie op het vlak van taalverwerving en erg enthousiaste deelname aan elke activiteit die georganiseerd

wordt door het centrum, ongeacht de aard ervan. Ze wil dit bevestigen door de bijgevoegde foto's. Ze stelt bovendien een stage te hebben aangevangen als garagist. Volgens haar wijst dit er ontegensprekelijk op dat ze de Belgische, Westerse waarden en normen heeft geïnternaliseerd. Haar concrete en persoonlijke ontwikkeling in België wordt sterk vormgegeven en beïnvloed door de uiterst jonge leeftijd waarop ze hier is toegekomen en zich verder heeft ontwikkeld, aangepast heeft aan en geïntegreerd is in de Belgische samenleving en is blootgesteld geweest en geconfronteerd is met Belgische normen en waarden. Op dit moment, en op deze leeftijd, kan dan ook volgens haar worden aangenomen dat de manier waarop ze in België verder opgevoed is en zich op persoonlijk vlak heeft ontwikkeld, in geen enkel geval hetzelfde zou zijn geweest als zou ze in Afghanistan zijn opgegroeid en opgevoed gedurende deze vormgevende jaren. Ze betoogt dat er minstens redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar actieve deelname aan de Belgische samenleving een impact heeft op haar ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop ze zich gedraagt. Aangezien niet verwacht kan worden dat ze dit op duurzame wijze zou kunnen verbergen in geval van terugkeer, loopt ze het risico dat ze in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de Westerse waarden en normen. Gelet op haar blootstelling aan de Belgische waarden en normen kan worden aangenomen dat ze zich onbewust Westerse gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt die ze niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan ze zichzelf niet bewust zal zijn dat ze deze moet verbergen wanneer ze bij een terugkeer naar haar regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Ze is dan ook van oordeel dat er op basis van deze concrete en persoonlijke omstandigheden dan ook van haar redelijkerwijs niet van haar kan worden verwacht dat ze zich in geval van terugkeer naar Afghanistan opnieuw aan de huidige regels en sociale voorschriften van de *de facto*-overheid kan aanpassen. Ze zal omwille van deze reden opvallen en is de kans reëel dat ze zich bijgevolg, bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst, niet aan de negatieve aandacht van de leden en aanhangers van de taliban zal kunnen onttrekken. Ze verwijst vervolgens naar verschillende rapporten en nieuwsartikelen om bovenstaande stellingen te onderbouwen.

2.6. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar verschillende arresten en rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de socio-economische situatie in Afghanistan en waarmee ze wil aantonen dat deze precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en de verergering daarvan weldegelijk overwegend veroorzaakt wordt door de gedragingen van de taliban als actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Wat betreft de actuele veiligheidssituatie behoudt ze zich het recht voor om dit middel in de loop van de procedure en uiterlijk tot aan het sluiten van de debatten verder uit te werken. Ze verwijst echter wel naar een rapport van de EUAA en stelt dat er in haar provincie van herkomst, Kunar, wel degelijk sprake is van blind geweld ten opzichte van burgers. In haar situatie moet deze analyse samen gelezen worden met het verhoogde risico dat concrete en individuele elementen met zich meebrengen. In haar geval zijn er dergelijke elementen te vinden in de onbetwiste tewerkstelling van haar broer als veiligheidspersoneel bij de Amerikaanse bondgenoot van het vorige regime, zowel als haar specifieke kwetsbaarheid als minderjarige waarvan beide ouders zijn overleden waardoor ze slechts over een beperkt en ontoereikend familiaal netwerk kan beschikken.

2.8. De verzoekende partij vraagt de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar de commissaris-generaal teneinde het verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.

2.9. Aan het verzoekschrift van de verzoekende partij worden de volgende stukken toegevoegd:

- verklaring van sociaal assistent opvangcentrum Couvin;
- privéfoto's;
- mailcorrespondentie met Thomas Ruttig van 22 december 2022;
- CNDA, beslissing nr. 22023959 van 14 februari 2023;
- getuigenis van Mevrouw D., leerkracht en coördinatrice DASPA (Franstalige OKAN) in de school Saint-Joseph te Chimay waar de verzoekende partij klas volgt sinds november 2021;
- getuigenis van de heer D., D. verwijzingsondersteuner (éducateur référent) in de school (...) te Chimay.

2.10. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)*", februari 2023;

- "Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan", februari 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan – Common Analysis and Guidance Note", april 2022;
- F. Vogelaar, "Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs", 2020;
- NANSEN, "NANSEN NOTE 2 - 22 Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers", 16 juni 2022;
- EHRM (Grote Kamer) 23 augustus 2016, nr. 59166/12, "J.K. e.a. t. Zweden";
- UNHCR, "Guidelines On International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", 22 December 2009;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan. Common Analysis and Guidance Note", april 2022;
- EUAA, "COI Report: Afghanistan. Targeting of Individuals", augustus 2022;
- UN General Assembly and UN Security Council, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security - Report of the Secretary-General", A/77/636-S/2022/916, 7 december 2022;
- OSAR, "Afghanistan : profils à risque | Mise à jour de l'analyse pays de l'OSAR", 2 november 2022;
- Thomas Ruttig, "Afghanistan. Repression und multiple Krisen", 4 december 2022;
- Europees Hof voor de Rechten van de Mens 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, "Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk";
- T. Klimstra & L. Van Doeselaar, "Identity formation in adolescence and young adulthood", December 2017;
- Paradigm Treatment, "Identity formation in teens and young adults";
- ASYLOS, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017;
- Vogelaar F., "Nansen Note 3-22, Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer";
- Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", maart 2022;
- Danish Immigration Service, "COI report Afghanistan Taliban's impact on the population", juni 2022;
- UNHCR, "Afghanistan Voluntary Repatriation response snapshot", 1 augustus 2022;
- UNHCR Regional Bureau for Asia and the Pacific, "External Update: Afghanistan Situation #17 – As of 01 June 2022", 10 juni 2022;
- UNHCR, "Afghanistan Voluntary Repatriation response snapshot", 1 augustus 2022;
- DTM Afghanistan, "IOM displacement tracking matrix", mei 2022;
- The New Humanitarian, "One year on, few options for Afghans escaping hunger and Taliban persecution", 10 augustus 2022;
- Amnesty International, "They don't treat us like humans": Unlawful returns of Afghans from Turkey and Iran", 31 augustus 2022;
- EUAA, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EUAA, "Afghanistan Targeting of Individuals", augustus 2022;
- UNHCR, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan", 30 augustus 2018;
- OSAR, "Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»", 26 maart 2021;
- Friederike Stahlmann, "Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans", Diakonie Deutschland, juni 2021;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan – Common Analysis and Guidance Note", April 2022;
- ASYLOS, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017;
- L. Schuster en N. Majidi, "Deportation Stigma and Re-migration", Journal of Ethnic and Migration Studies 2015;
- Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016;
- NANSEN, "Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw", 2020;
- EASO, "Country of Origin Information Report – Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017;
- ASYLOS, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017;
- EASO, "Country of Origin Information Report – Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017;
- TOLONews, "Afghans with Legal Documents Can Travel: Mujahid", 1 maart 2022;
- Reuters, "Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from U.S. and UK", 1 maart 2022;
- Gandhara, "Escaping Afghanistan: People-Smuggling Thrives On Bribes To Taliban", 27 mei 2022;
- UK Home Office, "Country Policy and information note, security situation Afghanistan", april 2022;
- TOLONews, "Kabul Residents Panicked by House-to-House Searches", 25 februari 2022;

- Al Jazeera, "Taliban conducting house-to-house sweep across Afghan capital", 27 februari 2022;
- Amnesty International, "Afghanistan: Taliban Must Immediately Stop Arbitrary Arrests of Journalists, Civil Society Activists, Former Government Officials and Those Who Dissent", 21 maart 2022;
- TOLONews, "Amnesty Voices Concerns Over Human Rights Violations", 21 maart 2022;
- OSAR, "Afghanistan : profils à risque | Mise à jour de l'analyse pays de l'OSAR", 2 november 2022;
- OSAR, "Afghanistan: derniers développements", laatst geraadpleegd op : 20 december 2022;
- Abubakar Siddique, "The Taliban Higher Education Minister Who Is Against Female Education", 15 december 2022;
- Thomas Ruttig, "Taleban verbannen Frauen nun auch von den Universitäten (taz 22.12.2022)", 22 december 2022;
- Thomas Ruttig, "Arbeitsverbot für Afghaninnen im Hilfssektor", 28 december 2022;
- Thomas Ruttig, "Taleban: Machtmonopol im Gottestaar", 4 juli 2022;
- BBC, "Afghanistan: Taliban leader orders Sharia law punishments", 14 november 2022;
- Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction, "Quarterly Report to the United States Congress", 30 oktober 2022;
- Thomas Ruttig, "Taleban-Chef macht landesweit „Scharia“-Strafen obligatorisch", 17 november 2022;
- OSAR, "Afghanistan : sanctions pour consommation et vente d'alcool | Renseignement de l'analyse-pays de l'OSAR", 17 november 2022;
- Hof van Justitie van de EU (GK) 17 februari 2009, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94, "Elgafaji";
- Hof van Justitie van de EU (GK) 18 december 2014, C-542/13, ECLI:EU:C:20142452, "M'Bodj";
- IFRC, "Afghanistan, Asia Pacific | Humanitarian Crises - Revised Emergency Appeal n° MDRAF007", Revision n° 3, 15 juni 2022;
- TOLONews, "Afghanistan Faces "Tsunami of Hunger": SIGAR, 3 februari 2022;
- Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 270.813 van 31 maart 2022;
- Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 278 654 van 12 oktober 2022;
- Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 278 701 van 13 oktober 2022;
- Cour nationale du droit d'asile (CNDA), "AFGHANISTAN : La CNDA juge que douze provinces afghanes connaissent une situation de violence aveugle, liée à un conflit armé", 10 maart 2023.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 7 juni 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan, "Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan, "Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022.

3.2. Op 14 juni 2023 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- een getuigenis van Q.H.V., een klasgenoot en vriend van de verzoekende partij;
- een foto van de verzoekende partij met haar ex-vriendin en een foto van haar.

De verzoekende partij voert aan dat uit deze stukken blijkt dat ze vanaf haar aankomst in België op haar 15-jarige leeftijd inspanningen heeft gedaan om zich binnen de maatschappij te integreren. Dit door op een regelmatige manier naar school te gaan, de Franse taal te leren, in contact te treden met mensen, vriendschappen aan te gaan met personen binnen en buiten de Afghaanse gemeenschap en een liefdesrelatie te ontwikkelen. Ze is ondertussen 17,5 jaar oud en ze heeft dus tweeënhalve van haar vormende jaren in België doorgebracht. Ze stelt goed Frans te spreken, vrienden te hebben, steeds naar school te gaan, wenst mechaniciën te worden en meer algemeen haar toekomst in België uit te bouwen. Gezien haar verblijf in België gedurende haar vormende jaren en haar inspanningen om zich binnen de maatschappij te kunnen integreren, kan er volgens haar vanuit gegaan dat ze de Westerse normen en

waarden heeft geïnternaliseerd en aangenomen heeft. Ze stelt dit op een onomkeerbare wijze te hebben gedaan waardoor ze niet meer in staat zou zijn *“to play the game”* in het geval van terugkeer naar Afghanistan. Dit zou als gevolg hebben dat ze in de aandacht van de taliban en haar lokale gemeenschap zou komen die haar als verwesterd zouden kunnen bestempelen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoekende partij moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekende partij aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekende partij samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoekende partij overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekende partij bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.”

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift en de aanvullende nota aan dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens een (toegeschreven) verwestering. Ze stelt hiervoor dat ze (i) op haar vijftienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten, (ii) tweeënhalf jaar van haar vormende jaren in België heeft doorgebracht, (iii) een opmerkelijke evolutie van taalverwerving heeft doorgemaakt en nu goed Frans spreekt, (iv) school heeft gelopen in België en een stage heeft aangevangen als garagist, (v) enthousiast meedoet aan de activiteiten die door het centrum worden georganiseerd, (vi) vriendschappen met personen binnen en buiten de Afghaanse gemeenschap en een liefdesrelatie heeft ontwikkeld.

6.2. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *"zina"*— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken. (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt

van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*)

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van

persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

6.3. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij op 4 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. In de zomer van 2021, op vijftienjarige leeftijd, zou de verzoekende partij Afghanistan hebben verlaten. Ze kwam aan in België op 3 oktober 2021, vlak voor haar zestiende verjaardag. Sindsdien verblijft ze ook in België. Bovenstaande elementen worden niet betwist door de commissaris-generaal. Ze werd, gelet op haar minderjarigheid, een voogd toegewezen. Momenteel is de verzoekende partij zeventien jaar oud en is ze bijna drie jaar geleden uit Afghanistan vertrokken. Verder wordt er niet betwist dat de verzoekende partij afkomstig is van het dorp Lachai, district Shigal van de provincie Kunar.

Hoewel de verzoekende partij voor haar vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afgaanse gebruiken, waarden en normen, heeft zij het belangrijkste deel van haar puberteit, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa en België doorgebracht.

Uit haar verklaringen en de stukken uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij zich openstelt voor de Belgische en Westerse cultuur, in België naar school gaat en een beroepsopleiding mechaniek volgt, de Franse taal heeft geleerd en een sociaal netwerk in België heeft opgebouwd. De verzoekende partij geeft ook aan, en toont dit ook aan in haar aanvullende nota, een Belgische vriendin te hebben gehad in België. Dat de verzoekende partij de Franse taal heeft geleerd blijkt eveneens ter terechtzitting waar ze zich in het Frans uitdrukt.

De verklaringen van de verzoekende partij in haar verzoekschrift, aanvullende nota en ter terechtzitting worden bevestigd door haar voogd. Haar voogd vult hier bij nog aan dat de verzoekende partij een zwak sociaal netwerk heeft in Afghanistan en uit een ruraal en conservatieve omgeving komt uit Afghanistan. Haar verklaringen worden eveneens bevestigd door haar leerkrachten. Uit de verklaringen van haar leerkrachten blijkt tevens dat ze een uitgebreid sociaal netwerk heeft, een liefdesrelatie heeft gehad, zich zeer goed inzet op school, geen verschil maakt tussen mannelijke en vrouwelijke leerkrachten en haar leerkrachten graag helpt, een wil toont om zich te integreren en zich de Franse taal echt eigen heeft gemaakt. Verder doet ze ook mee aan verschillende uitstappen en activiteiten zoals: een halloween- en eindejaarsfeest, sportieve activiteiten en uitjes naar ijsbaan, bioscoop en naar verschillende Belgische steden.

Verder wordt er niet betwist door de commissaris-generaal dat de verzoekende partij afkomstig is van het dorp Lachai, district Shigal van de provincie Kunar. Uit de landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, blijkt dat er verschillende groeperingen actief zijn in de provincie Kunar, zoals de taliban en ISKP. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de zevende meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten).

Haar zeer jonge leeftijd maakt dat de verzoekende partij erg beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op haar traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer haar opleiding, haar verblijf, activiteiten en (liefdes)relaties (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat zij deze, gelet op haar zeer jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat zij deze moet verbergen wanneer zij bij terugkeer naar haar regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien de verzoekende partij, gelet op haar leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in haar ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich mee dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van de verzoekende partij die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie wijst op *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van de verzoekende partij, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben. Daarenboven, indien de verzoekende partij door personen uit haar lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

6.4. De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van de verzoekende partij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoekende partij als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

dhr. M. DENYS,

De griffier,

kamervoorzitter,

griffier.

de voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS